

μασέλα

μασέλα, η, ουσ. [<ιταλ. mascella], η μασέλα· η ξένη οδοντοστοιχία: «έχει τόσα πολλά χαλασμένα δόντια, που πρέπει να περάσει ολόκληρη μασέλα»·

- θα τρώμε με δέκα μασέλες, πρόβλεψη ή υπόσχεση σε κάποιον ή κάποιους για μελλοντική ευημερία: «υπομονή, γιατί, μόλις έρθει το κόμμα μας στα πράγματα, θα τρώμε με δέκα μασέλες»·

- θα τρώμε με διπλές μασέλες, βλ. φρ. θα τρώμε με δέκα μασέλες·

- του 'φυγε η μασέλα, **α.** δέχτηκε ισχυρότατο χτύπημα στη σιαγόνα του: «έφαγε τέτοια μπουνιά, που του 'φυγε η μασέλα». **β.** ξεκαρδίστηκε στα γέλια: «ήταν τόσο πετυχημένο τ' ανέκδοτο, που, σαν άρχισε να γελάει, του 'φυγε η μασέλα». **γ.** έμεινε κατάπληκτος, εμβρόντητος: «μόλις την είδε αγκαλιά με το φίλο του άντρα της, του 'φυγε η μασέλα». Από το ότι, όταν κάποιος κυριεύεται από μεγάλη έκπληξη, πολλές φορές ανοίγει υπερβολικά το στόμα του·

- τρώει με δέκα μασέλες, εκμεταλλεύεται στο έπακρο μια κατάσταση για προσωπικό του όφελος: «απ' τη μέρα που βγήκε το κόμμα του, τρώει με δέκα μασέλες»·

- τρώει με διπλές μασέλες, βλ. συνηθέστ. τρώει με δέκα μασέλες.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας